

1897 3. Beh. af Lovf. om midl. Fasts. af Lønn. m. m. til Hærens Underkorp. og Menige. 1898

lægget fra den 1ste Januar til den 31te Marts; jeg er i alt Fald ikke enig med det ærede Medlem heri. Jeg stemmer ikke for at bevilge Lønningsstillægget for 3 Maaned, naar det derefter skal høre op. Med Hensyn til det af det ærede Medlem for Frederiksværk (P. E. Olsen) optagne Ændringsforslag skal jeg tillade mig at ytre nogle Ord. Jeg har ikke villet indlade mig paa dette Ændringsforslags Realitet, fordi det forekom mig, at denne ikke forelaa. Forslaget gaar jo ud paa at give Lønningsstillægget Varighed indtil 31te Marts 1876, og i og for sig indeholder det altsaa det Princip, at man ikke anerkjender Lønningsstillægget til Soldaterne som Noget, der tilkommer dem som et vedvarende Tillæg. Man vil slaa fast, at Vedtagelsen af Tillægget fremdeles skal betragtes som en midlertidig Afgjørelse, idet man sætter en bestemt Frist, ved hvis Udløb det falder bort. Man skaber altsaa derved i og for sig et Dieblif, hvor Thinget ved sine fremtidige Afgjørelser kommer til at befinde sig under et Tryk, som jeg meget maa fraraade, at man skaber. Af Hensyn altsaa til Forslagets Realitet maa jeg fraraade det ærede Thing at stemme for det. Derimod kunde jeg tænke mig, at man i denne Sag som i saa mange andre kunde finde, at der var Grund til at gaa ind paa en Dampelse, naar man derved kunde vinde Regjeringens Støtte for Sagen. Jeg siger, at jeg kunde tænke mig dette, thi det er jo saa ofte Tilfældet, at man af Hensyn til Regjeringens Stilling kan bevæge Thinget til at gaa ind paa Forslag, som det ellers vilde være imod; men jeg søger forgjæves nogen Berettigelse til i den Stilling, som de ærede Medlemmer for Odense Amts 3die Valgfreds og Frederiksborg Amts 4de Valgfreds (N. Andersen og P. E. Olsen) angav, at finde Regjeringens Tanke udtalt, idet de Herrer ikke have nogen som helst Udtalelse fra Regjeringens Side som Støtte for deres Bestræbelser for at bevæge Thinget til at forandre den Opfattelse, det ellers maatte have af Ændringsforslaget, hvis Vedtagelse jeg derfor ogsaa fremdeles bestemt maa fraraade.

Ansvar: Naar man betragter det foreliggende Spørgsmaal, maa man nødvendigvis komme tilbage til at betragte tidligere Tilfælde, der have tildraget sig i denne Session. Vi fik under Behandlingen af det lille Lovforslag, der har givet Anledning til det nu foreliggende Lovforslag, en udtrykkelig Erklæring fra Regjeringen om, at den vilde raade Bod paa den Mangel, som der blev anset over. Dette brød man sig ikke

om: Man fastholdt uvægerligt sit eget, man prætenderede, at man vilde være eneraadende, og tog derfor aldeles ikke Hensyn til den Stilling, Regjeringen indtog. Her er akkurat det Samme Tilfældet. Regjeringen forelægger et Lovforslag, som i Realiteten gaar ind paa det, som man vilde; Regjeringen giver sin Tilgivelse om, at dersom den almindelige Lønningslov for Hæren ikke skulde udkomme inden den Tid, da Fristen for det foreliggende Lovforslags Varighed udløber, vil den tage Initiativet til at sørge for, at Lovforslaget faar den fornødne Tidsforlængelse. Dette tilfiger Regjeringen os, men der er ikke Tale om, at det gjør det mindste Indtryk (En Stemme: Jo!). Nei: Vi alene vide, hvad der tjener til det Heles Vel! Saaledes er altsaa Stillingen, og det er ikke meget opmuntrende for en Regjering gentagne Gange at blive stillet saaledes lige over for dette Things Flertal. Jeg tror nok, at jeg var den, som fra Begyndelsen af gav en Hentydning til den Udvei, der her er forsøgt, og da jeg antager, at Ændringsforslaget er et bedre Flag for Loven, naar det kommer et andet Sted hen, end det Flag vil vise sig at være, som de ærede oprindelige Forslagsstillere have heist, skal jeg ogsaa stemme for dette Forslag. Jeg maa sige, at jeg ogsaa har opfattet den høitærede Krigsministers Udtalelse saaledes, som den ærede sidste Taler, nemlig saaledes, at han personlig, efter sin hele Stilling, maa være imod Forslaget, idet det ikke gaar ud paa, hvad han efter alvorlig Overveelse af Spørgsmaalet har anset for nødvendigt; men jeg anser dog ikke den høitærede Ministers Udtalelse for at være af den Bestaffenhed, at den ikke skulde kunne opfattes saaledes, at han, efter yderligere at have overveiet Sagen, ikke skulde kunne komme til i alt Fald ikke at modsætte sig Forslaget. Jeg skal tillade mig at vende tilbage til en Udtalelse af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Boesen), som idag hævdede en principiel Forskjel mellem Lønningsstillægget til Soldaterne og Lønningsstillægget til Embedsmændene. Det er noget for mig overordentligt Overraskende at høre netop af dette ærede Medlem, at Lønningsstillægget til Soldaterne saaledes skal aflædes Dyrtdismomentet. Han udtalte nemlig udtrykkelig, at dette Tillæg havde til Hensigt at gjøre det muligt for Soldaterne at faae tilfredsstillende de første Livsforløb; men nu vil det ærede Medlem dog vel ikke indrømme, at han tidligere har været med til at vedtage en Lønning, som ikke var i Stand til at tilfredsstille disse første Livsforløb. Vil han ikke det, saa skal han nødes til at indrømme, at det Tillæg,